

Sygn. akt III Ca 699/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Krystyna Hadryś (spr.)

Sędzia SO Gabriela Sobczyk

Sędzia SR (del.) Ewa Buczek – Fidyka

Protokolant Aneta Puślecka

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2014 r. w Gliwicach

na rozprawie sprawy z powództwa K. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 19 grudnia 2013 r., sygn. akt I C 1601/12

1. oddala apelację;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Ewa Buczek – Fidyka SSO Krystyna Hadryś SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Ca 699/14

UZASADNIENIE

Powód K. K. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 1.937, 25 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 21.08.2012r. oraz kosztów procesu.

Podał, że pozwany odpowiada z tytułu OC za szkodę w pojeździe s. (...) stanowiącym własność T. M.. Powód wstąpił w prawa poszkodowanego na podstawie umowy cesji wierzytelności. Pozwany częściowo wypłacił należne odszkodowanie. Przedmiotem roszczenia była wartość korzystania przez poszkodowanego z samochodu zastępczego przez 26 dni, od dnia szkody do momentu uzyskania wiadomości o szkodzie całkowitej, oraz opłaty za parkowanie uszkodzonego pojazdu, w zakresie w jakim pozwany nie uwzględnił tych kwot w dobrowolnie wypłaconej kwocie.

Pozwany (...) SA w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Nie kwestionując zasady odpowiedzialności zarzucił, że w kwocie wypłaconej 2.220,15 zł mieści się koszt wynajmu pojazdu zastępczego i parkowania w całości.

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim wyrokiem z dnia 19 grudnia 2013 r. zasądził od pozwanego na rzecz powoda 116,85 zł. z ustawowymi odsetkami od 21.08.2012r., w pozostałej części oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617 zł. tytułem kosztów postępowania.

Sąd Rejonowy ustalił, że w wyniku kolizji drogowej z dnia 16.7.2012 r. uszkodzeniu uległ samochód T. M., który scedował wierzytelność na rzecz powoda. Odpowiedzialność pozwanego jako ubezpieczyciela sprawcy została przez tę stronę przyznana. Pozwany wypłacił z tytułu szkody przedmiotowego pojazdu kwotę 2.220,15 zł. Okres likwidacji szkody uzasadniony okolicznościami to 19 dni, a więc w tym czasie uzasadnione było korzystanie z pojazdu zastępczego i taki sam okres dotyczył opłaty parkingowej. Sąd Rejonowy dał wiarę opinii biegłego powołanego w sprawie, ponieważ była jasna i logiczna.

W świetle powyższych okoliczności Sąd Rejonowy uznał, że żądanie powoda jest słuszne co do zasady w oparciu o art. 415 k.c., 436 § 2 k.c. i 822 k.c. , a co do wartości w zakresie, jaka wynika ze sporządzonej w sprawie opinii biegłego sądowego. Sąd przyjął, że zgłoszenie szkody nastąpiło 20 lipca 2012 r. a demontaż samochodu nastąpił 8 sierpnia 2012 r., zatem ten okres 19 dni był uzasadniony co do najmu samochodu zastępczego i ponoszenia ewentualnych opłat parkingowych.

Żądanie zasądzenia należności za 26 dni nie znajduje uzasadnienia, albowiem nie zostało wykazane w rozumieniu art. 6 k.c. nie wykazał żadnym dowodem swojego żądania ponad 19 dni, a zeznający poszkodowany zeznał, że korzystanie z samochodu zastępczego nie miało miejsca dłużej niż 3 tygodnie.

Orzeczenie powyższe zaskarżył powód w części oddalającej powództwo co do kwoty 615,00 zł. za wynajem samochodu zastępczego i koszty opłaty parkingowej. Zarzucił, że uzasadniony okres wynajmu samochodu i parkowania uszkodzonego to 24 dni, od daty szkody do dnia złomowania pojazdu, a zatem to kolejne 5 dni, które nie zostały uwzględnione przez Sąd Rejonowy.

Wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda dalszej kwoty 615 zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz zasądzenie zwrotu kosztów postępowania za pierwszą instancję i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego wraz z kosztami zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. Zarzucił naruszenie przepisów postępowania, a to art. 233§ 1 k.p.c. poprzez niewłaściwą ocenę materiału dowodowego, a to przyjęcie błędnych obliczeń zawartych w opinii biegłego, a dotyczących czasu rozliczenia szkody przez zakład ubezpieczeń, błąd istotnych okoliczności sprawy i uznanie, że okres od 16.7.2012 r. do 8.8.2012 r. wynosi 19 dni.

Zarzucił naruszenie art. 415 k.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że stronie powodowej należne jest odszkodowanie w wysokości mniejszej, aniżeli faktycznie poniesiona szkoda.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja powoda nie zasługiwała na uwzględnienie.

Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy są prawidłowe i w pełni znajdowały oparcie w zgromadzonych dowodach. Z tych przyczyn Sąd Okręgowy podziela te ustalenia i czyni je własnymi.

Odpowiedzialność pozwanego za skutki przedmiotowego wypadku drogowego nie była negowana w toku postępowania i ma źródło w regulacji art. 415 k.c. w związku z art. 436 § 1 k.c. i postanowieniach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, zawartą przez pozwanego ze sprawcą wypadku drogowego oraz w regulacji art. 822 § 4 k.c., uprawniającej poszkodowanego do dochodzenia roszczenia bezpośrednio od pozwanego jako zakładu ubezpieczeń. Na zasadach ogólnych rodziła ona po stronie pozwanej obowiązek zapłaty poszkodowanemu odszkodowania za wynikłe w następstwie wypadku szkody. Ich zakres wyznacza regulacja art. 361 § 1 k.c., zgodnie z którą pozwany jest zobowiązany do zrekompensowania szkód, będących normalnym następstwem zdarzeń, z którego one wynikły.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego i zwrotu opłat za parkowanie pojazdu uszkodzonego, wskazać należy, iż co do zasady powód powinien otrzymać zwrot tych kosztów, jednakże sporny w niniejszej sprawie był okres, za który należny jest zwrot kosztów wynajmu i kosztów parkowania uszkodzonego pojazdu. Sąd Rejonowy zasądził koszty samochodu zastępczego i koszty za parkowanie za okres 19 dni, jak wynikało z opinii biegłego sądowego. W ocenie Sądu Odwoławczego prawidłowo Sąd I instancji przyjął taką ilość dni, skoro ustalono, że zgłoszenie szkody nastąpiło w dniu 20 lipca 2012 r. - co nie było kwestionowane przez skarżącego na żadnym etapie postępowania sądowego - zatem z tym dniem strona pozwana uzyskała wiedzę o swojej odpowiedzialności za szkodę wypadkową. Okres zatem od tej daty do 8 sierpnia 2012 r. był celowym i ekonomicznie uzasadnionym jako szkoda związana z wypadkiem w rozumieniu art. 361 k.c..

Trafnie też Sąd Rejonowy uznał, że okres przyjęty w opinii biegłego jest zbieżny z pozostałym materiałem dowodowym, a to zeznaniami poszkodowanego, który w sposób jednoznaczny wskazał na ograniczony poniżej trzech tygodni okres korzystania z pojazdu zastępczego.

Odmiennej okoliczności skarżący nie wykazał, a to na nim zgodnie z art. 6 k.c. jako na stronie wywodzącej z tego faktu skutki prawne ciążył obowiązek ich udowodnienia.

Wobec powyższego uznać należy, iż Sąd Rejonowy trafnie przyjął, iż strona powodowa wykazała wyłącznie okres 19 dni, jako uzasadnionego korzystania z wynajmowanego samochodu i parkowania auta uszkodzonego. Potwierdzone to zostało czynnościami zgłoszenia szkody w takim zakresie od daty jej zgłoszenia. Okresy nie mieszczące się w czasie określonym pomiędzy zgłoszeniem szkody a zakończeniem postępowania szkodowego – likwidacją szkody, nie zostały wykazane przez dochodzącego odszkodowania. Jako takie nie można uznać za zasadne.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Odwoławczy uznał apelację powoda za bezzasadną, przyjmując za prawidłowe określenie przez Sąd Rejonowy okresu uzasadnionego korzystania z samochodu zastępczego i parkowania uszkodzonego, co doprowadziło do oddalenia apelacji.

Z uwagi na powyższe - na podstawie art. 385 k.p.c. oddalono apelację jako bezzasadną.

O kosztach postępowania odwoławczego postanowiono w oparciu o art. 98 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. Wysokość tych kosztów określono na podstawie §§ 12 ust. 1 pkt 1 i 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. jedn. Dz. U z 2013 r. poz. 490).

SSR (del.) Ewa Buczek – Fidyka SSO Krystyna Hadryś SSO Gabriela Sobczyk